

انقلابی در تیم ملی فرانسه

ماجراجی عملکرد تیم ملی فرانسه در بازی‌های جام جهانی 2010 آفریقای جنوبی تا حد زیادی به فیلم‌های دراماتیک شبیه است. اوج قصه تصویری بود که همه فوتبالدوستان از حاشیه اردوی این تیم هنوز به یاد دارند.

171#؛ پاتریس اورا؛ کاپیتان تیم ملی پس از اخراج نیکلاس آنلکا از اردوی تیم در زمین تمرین با مربی بدنساز به مشاجره پرداخت و بعد همه بازیکنان سوار اتوبوس شده و از تمرین صرف‌نظر کردند. فرانسه در میان ناباوری هوادارانش در همان مرحله گروهی حذف شد و در آخرین اپیزود 171#؛ ریموند دومنک؛ به عنوان مقصر اصلی این رسوایی اخراج شد و 171#؛ لوران بلان؛ جای او را گرفت. پس از آن فدراسیون با حمایت بلان محرومیت‌هایی را برای بازیکنان خاطی در نظر گرفت. آنلکا 18 بازی محروم شد و عملاً با بازی‌های ملی خداحافظی کرد. پاتریس او را برای 5 و فرانک ریبری برای 3 بازی از تیم کنار ماندند. **تغییر چهره تیمپس** از این شورش نوبت نوآوری در تیم رسید و بلان سعی کرد با تغییر چهره تیم در برخی از پست‌ها شرایط جدیدی را ایجاد کند. او سعی می‌کرد تا به زعم خودش تمامی اشتباهات دومنک را در انتخاب بازیکن برای پست‌های مختلف جبران کند. آرسن ونگر، مربی فرانسوی تیم آرسنال درباره دوره کوتاه‌مدت مربیگری بلان می‌گوید: 171#؛ او در همین مدت کم توانسته اعتبار گذشته را به تیم ملی بازگرداند و با بازیکنان بهتر ارتباط برقرار کند. او به تیم، امید و انگیزه داده و شروعی تازه را برای تیم ملی فرانسه رقم زده است. روحیه همه بازیکنان بعد از بازی‌های جام جهانی پایین بود و تصور می‌کنم انتخاب بلان تصمیم درستی برای بازگشت اعتبار به تیم ملی بود. بلان کار را با نادیده گرفتن تمامی 23 بازیکن حاضر در بازی‌های جام جهانی برای مسابقه دوستانه با نروژ شروع کرد و این اقدامی سمبلیک برای کسب اعتماد افکار عمومی فرانسه بود و با این‌که شیوه‌های دومنک از سوی هیچ‌کدام از مقام‌های فدراسیون فوتبال فرانسه تایید نشده بود، ولی این بهانه خوبی برای رفتار بازیکنان نبود. **بخت در بازی‌های ابتدایی فرانسوی‌ها** این بازی را با نتیجه 2-1 واگذار کردند و همچنین اولین بازی‌شان را در چارچوب بازی‌های مقدماتی یورو 2012 به بلاروس باختند. شاید بلان در شرایط دیگری باید بشدت زیر فشار رسانه‌ها قرار می‌گرفت، ولی او با رسانه‌ها برخورد منطقی داشت و از بازیکنانش خواست همیشه به یاد داشته باشند، پوشیدن پیراهن تیم ملی فرانسه باارزش است. در همین حال شرایط در تیم ملی به طور کلی تغییر کرد و در حالی که دومنک تمامی کنفرانس خبری‌های تیم ملی در فضایی خشک و بی‌روح برگزار می‌کرد، اما بلان این شرایط را تغییر داد و با توجه به جنوبی بودن خودش و کادر فنی، برخورد بهتری با روزنامه‌نگاران صورت گرفت. بلان در ابتدای هفته مربوط به بازی‌های بین‌المللی تمرینات اضافه‌ای برای بازیکنانش در نظر گرفت و نظارت کاملی بر کار بازیکنان خط دفاعی‌اش اعمال کرد. برای بلان که در عین حال کاپیتان پیشین تیم ملی فرانسه بود، کاملاً ضروری بود تا جان تازه‌ای به تیم بدهد، بنابراین اصلاحات در تیم ملی برای رسیدن به این هدف شدید بود. **کنار گذاشتن بازیکنان قدیمی‌دیگر** از بازیکنانی چون سیاستین اسکیلاچی، ویلیام گالاس، تیری هانری، جبریل سیسه و سیدنی گوو خبری نیست و آنها در کنار آنلکا قرار می‌گیرند. اریک آبی‌دال تنها بازیکن قدیمی است که برای بازی با انگلستان مجدداً دعوت شد و در کنار او مالودا تنها بازیکن این دیدار دوستانه بود که بیش از 50 بازی ملی برای فرانسه انجام داده است. **دیلی تلگراف**

ترجمه: امیررضا نوری‌زاده